

אם כל המנזרים

למנזרים הגעת ברגעי התעוררות אחרונים
 שלפני פרידה, אם המנזרים,
 טבלת ידינו הקטנות בין עצי הפרמל
 בכרי מים קלים, באגני טבילה קדושים.
 בכנסיות אמרנו תפלה ולא היינו לנוצרים,
 אם כל המנזרים,
 ברגעי הארה והתעוררות*
 זנקת בפעם האחרונה ממטת חליה,
 חזרת אליה לרגעים, לא כנועה.
 כשהלכת - רמית,
 אם כל המנזרים,
 ואולי מעולם לא הלכת
 ואולי לא ידעת שנתר עירייה
 לעד.

* המילה הערבית היא סאחודה

אוהל יזכור לאהבתנו בוורשה

פסענו בבית הקברות היהודי בפולין
 המקום היחיד שהיקרים לא מגיעים לבקר בו את
 יקיריהם
 בין המטפסים אחזנו ידים
 מארק אדלמן היה עד לקרבתנו
 בית המתים היהודים בפולין הפך לאהל יזכור
 בו יטמנו רגשותינו
 מקום מפגש ראשון בו תזכר אהבתנו

תרשום

תרשם, אני ערביה
 בתם האוכרת של ביאליק, עמיחי ודרויש
 תרשם, אני ערביה בת למדינת ישראל
 קרויה על שמך ועל שמי
 שמותינו ערבסקות על האבן
 ששמתי בטורם נולדתי
 במקום לפני נכדתך.
 בתם האוכרת של ביאליק, עמיחי ודרויש
 אחותם של שאר יתומיה
 הודעה קצרה מארץ החיים:
 הנביא עוד תר אחר בית והורים
 בנה הפליג לאיים
 היפה בנשים בינה לבין החיים
 וזאת ששמה על אבן כשמה
 יתומה בשנית.

אנליזה לתשוקה

וימה ירפא את תחלואי הגוף והנפש
 הפילוסוף?
 היכילי געגוע,
 נוזל אחד משלם של הרגשה
 בתוך אפסי הלילה
 פסיכואנליזה פשוטה
 עירם חסר מגן
 אם לא פגש בכפותיה
 לטוות סביבן מחשבה
 יסודית של פרטי דמיון
 כרוכים סביב האזורים
 וימה ירפא את גופה המתמכר?
 געורו כמו פעמונים מפרקסים
 מעלה מעלה
 עד הנסיגה
 בתוך אפסי הלילה לחלציו

נשימות

ואולי תלמד אותי את רזי הנשימה
 רקועי הברות ואותיות
 על טס מנחשת
 מהעיר הישנה
 ואולי תלמד אותי להשאר צמאה
 עד לרגע הרניה
 גם אחריה אקשית צוארי
 אכתב בלשוני את קורות הימים
 את רגעי הצמא של עלומי
 על צוארה.